

TAK SI TRP,
KDYŽ TĚ TO
BAVÍ.

TOMÁŠ JARKOVSKÝ A JAKUB VAŠÍČEK PODLE SOFOKLA ANTIGONA

KOPRODUKČNÍ INSCENACE MĚSTSKÝCH
DIVADEL PRAŽSKÝCH A DIVADLA DRAK

REŽIE
DRAMATURGIE
DRAMATURGICKÁ SPOLUPRÁCE
SCÉNA
KOSTÝMY
HUDBA
POHYBOVÁ SPOLUPRÁCE
PRODUKCE
VÝKONNÁ PRODUKCE

JAKUB VAŠÍČEK
TOMÁŠ JARKOVSKÝ
BARBORA POKORNÁ
KAMIL BĚLOHLÁVEK
TEREZA VAŠÍČKOVÁ
DANIEL ČÁMSKÝ
DORA SULŽENKO HOŠTOVÁ
BARBORA KALINOVÁ
MARTINA ŠTĚTINOVÁ

INSPICE

SEBASTIAN BLAŽEK

OBSAZENÍ

ANTIGONA
ISMÉNÉ
HAIMÓN
POLYNEIKÉS
ETEOKLÉS
KREÓN
EURYDIKÉ
TEIRESIÁS
CHARÓN
NÁČELNÍK SBORU
SBOR

JAZMÍNA PIKTOROVÁ
EDITA VALÁŠKOVÁ
MILAN HAJN
ŠIMON DOHNÁLEK
LUDĚK SMADIŠ
PETR REIF
BARBARA JARKOVSKÁ HUMEL
JIŘÍ VYŠOHLÍD
JAN POPELA
DOMINIK LINKA
PAVLA LUSTYKOVÁ
PETRA CÍČÁKOVÁ
PAVEL ČERNÍK
JAN ČIPČALA
ŠIMON ŽENÍŠEK

Inscenace je určena divákům od 13 let.

Kostýmy a scénu vyrobila krejčovna a dílny Divadla Drak. Speciální poděkování firmě AI LEŠENÍ, spol. s r. o., za dlouhodobý pronájem. Manažerka provozu divadla Komédie Martina Čacká. Technika, světla a zvuk pod vedením Roberta Štěpánka. Garderoba Helena Kmochová. Fotograf inscenace Tomáš Roček.

SOFOKLÉS

Sofoklés (* 496 př. n. l. – † 406 př. n. l.) patří spolu se starším Aischylem a mladším Eurípídem mezi nejvýznamnější starověké dramatiky. Byl velmi úspěšný a plodný autor – jeho dílo obsahovalo asi 120 her, zachovalo se však pouze 7 kompletních tragédií (*Aiás*, *Antigona*, *Král Oidipús*, *Elektra*, *Tráchíňanky*, *Filoktétés* a *Oidipús na Kolónu*), satyrské drama *Slídiči* (dochovalo se asi 400 veršů) a dále jen názvy her a nepatrné zlomky. V roce 468 před n. l. porazil Aischyla v soutěži dramatiků.

Sofoklovy tragédie *Král Oidipús* a *Antigona* jsou nejuváděnější antické hry na českých jevištích. Spojuje je příběh silné individuality postavené do konfliktu s božským a pozemským zákonem, ze kterého není úniku. Obě tragédie spadají do tzv. thébského cyklu, tedy mezi hry s mytologickou látkou, jež líčí příběh Oidipovy rodiny a jejich vlády v Thébách. *Antigona* vznikla asi v roce 442 př. n. l., titulní hrdinka se i přes zákaz vládcy Kreóna uctít božské zákony a pohrbí svého bratra Polyneika. Je za to odsouzena k smrti. V tragédii je také kladen silný důraz na generační konflikt.

ANTIGONA A JEJÍ RODINA

SOUROZENCI KREÓN A IOKASTÉ
MANŽELÉ LÁIOS + IOKASTÉ = SYN OIDIPÚS
MANŽELÉ OIDIPÚS + IOKASTÉ = DCERY ANTIGONA
A ISMÉNÉ A SYNOVÉ ETEOKLÉS A POLYNEIKÉS
NEVLASTNÍ SOUROZENCI: OIDIPÚS, ANTIGONA,
ISMÉNÉ, ETEOKLÉS A POLYNEIKÉS
MANŽELÉ KREÓN + EURYDIKÉ = SYN HAIMÓN
SNOUBENCI ANTIGONA A HAIMÓN

VYSVĚTLIVKY

Thébský vládce Láios se chtěl svého novorozeného dítěte Oidipa zbavit ze strachu z věštby, která mu předpovídala smrt z rukou syna. Oidipús ale přežil a vychoval ho korintský král Polybos a jeho žena Meropé, které pokládal za své pravé rodiče. Oidipús je lokastin syn a později se stane jejím manželem. Antigona má čtyři sourozence Isménu, Eteokla, Polyneika a Oidipa. Lokasté je matka Antigony i Oidipa, Oidipús je otec Antigony, z toho vyplývá, že Antigonina babička je její matka Lokasté. Antigonin snoubenec Haimón je zároveň jejím bratrancem.

ROZHOVOR S DRAMATURGEM A ŘEDITelem DIVADLA DRÁK TOMÁŠEM JARKOVSKÝM

PROČ JSTE SI VYBRALI PRO SVOU AUTORSKOU INSCENACI LÁTKU SOFOKLOVY ANTIGONY?

Často při hledání vhodného námětu začínáme tak, že hledáme zajímavého hrdinu nebo hrdinku, s nimiž by se mohli naši diváci identifikovat. Právě o Antigoně jsme uvažovali už dlouho, protože její příběh je velmi vrstevnatý. Je v něm vzdor vůči autoritě, nejednoznačný a napínavý sourozenecký vztah, milostný příběh a v neposlední řadě téma toho, jak nás determinuje historie vlastní rodiny. Jaké si z ní odnášíme vzory, ale také třeba jizvy, a jak to ovlivňuje, jak si zařizujeme vlastní dospělý život.

CO Z TOHOTO DRAMATU JSTE SE ROZHODLI ZACHOVAT A CO POTLAČIT?

Karel Kosík napsal zajímavý esej *Století Markéty Samsové*, kde na srovnání osudů a postojů Markéty s Antigonou dokumentuje, proč z jeho pohledu tragédie v původním smyslu slova dnes už není možná. Její nutnou podmínkou je totiž existence nějakého vyššího řádu, který je závazný, přesahuje jednotlivce i horizont života a všichni ho tak vnímají. Nediskutuje se o něm. Dnes je všechno více individuální, roztržitější. Proto i ten klíčový příběh o (ne)pohřbení Antigonina bratra musíme vyprávět jinak, s ohledem na motivace a postoje jednotlivých postav, z nichž každá si ten svůj racionalizuje jinak.

Z JAKÝCH DALŠÍCH ANTICKÝCH HER A PRAMENŮ JSTE VYCHÁZELI?

Antigona je u Sofokla závěrečný díl trilogie a my „předpříběh“ – tedy příběh krále Oidipa – do svého vyprávění integrujeme. Pak je to spousta dalších fenoménů nebo pojmů, které mají původ v antice a s naším tématem úzce souvisí: Pýchá, Erós, oidipovský komplex, Elektrín komplex... A protože máme na jevišti svět mrtvých i svět živých, chtěli jsme, aby mezi nimi byla nějaká spojka, takže svůj prostor tu má i Charón. No a když už se do toho takhle člověk pustí, začne ho to inspirovat k dalším citacím nebo hře s různými dalšími motivy, včetně nějaké práce s původní divadelní formou (do té míry, co o ní můžeme vědět). Rozhodně jsme nechtěli dělat žádnou antiku v kostce, ale když se nám to z hlediska tématu a příběhu hodilo, neomezovali jsme se v práci se zdroji zdaleka jen na Sofokla, nakonec je tam různých vypůjčených motivů docela dost.

TVOŘÍTE INSCENACE (NEJEN) PRO TEENAGERY. CO TO V PRAXI ZNAMENÁ?

Pro nás to znamená zabývat se tématy, která se samozřejmě dotýkají nás samých, provokují nás a inspirují, ale u nichž zároveň věříme, že jsou přitažlivá i pro lidi v tomto konkrétním období života. Vnímáme dospívání jako období iniciace, kdy se člověk znovu rodí do nového, dospělého života a intenzivně všechno přehodnocuje – svůj vztah ke světu, k autoritám, k sobě samému. Stejně iniciační momenty se snažíme

hledat nebo vymýšlet i v námětech, které si volíme. Když jsme s tímhle typem tvorby začínali, bylo to pro nás asi v něčem lehčí, protože jsme měli k našim divákům věkově blízko. Generační blízkost je v něčem nezastupitelná a je skvělé, když takové inscenace vznikají, ale naše cesta už to být nemůže. Připadali bychom si už dost trapně, kdybychom předstírali, že mluvíme stejným jazykem jako naši diváci, proto se snažíme hledat nějaký třetí, který nám umožní se vzájemně domluvit.

JAK SI ZACHOVÁVÁTE ALESPŮŇ TZV. MENTÁLNÍ MLÁDÍ? DĚLÁTE NAPŘÍKLAD PRŮZKUMY V CÍLOVÝCH SKUPINÁCH?

Zatím jsme čerpali buď z vlastní zkušenosti, která ještě nebyla tak moc vzdálená, nebo ze zpětné vazby od diváků, kterou sbíráme docela pečlivě. Teď už mi do tohoto věku dorostl syn a mílovými kroky se mu blíží i dcera, takže má člověk zase možnost sledovat, jak žijí, o čem přemýšlejí, čím se zabývají, co je trápí. Ale myslím si, že do budoucna je nějaká analytičtější přípravná práce s cílovými skupinami inspirativní cesta, po které se vydáme.

PTALA SE LENKA DOMBROVSKÁ

Foto: Tomáš Roček

ANTICKÝ SLOVNÍČEK

ACHILLOVA PATA

- Rčení, které označuje jediné zranitelné místo člověka.
- Mýtus o Achillovi pojednává o nejrychlejším z řeckých hrdinů, jehož zranitelným místem byla pata, protože ho za ní držela jeho matka Thetis, když ho máčela v řece Styx, aby se stal nesmrtelným.*

DANAJSKÝ DAR

- Rčení označující dar nebo zisk, který způsobuje obdarovanému spíše potíže či zlo než užitek a spokojenost.
- Rčení souvisí s příběhem o trojském koni, který byl válečnou lstí.*

ELEKTRIN KOMPLEX

- Termín používaný v psychoanalýze k označení milostné náklonnosti dcery k otci.
- Alternativa Elektrina komplexu – milostný vztah syna s matkou – se nazývá oidipovský komplex. Pojem zavedl Carl Gustav Jung.*

ERÓS

- Řecký bůh lásky, syn boha války Area a bohyně lásky a krásy Afrodity; přináší radost i žal.
- V umění byl Erós obvykle zobrazován jako nahý okřídlený chlapec nebo jako dítě (ačkoli tato představa je svázána více s Amorem z římského náboženství, u Řeků byl spíše mladíkem) s lukem a šípy.*

CHARÓN

- Syn boha věčné tmy Ereba a bohyně noci Nykty, převozník mrtvých do podsvětí, jako odměnu vyžadoval peníz.

KATARZE

- Vnitřní očista člověka, která následuje po zážitku ohrožení či zla.
 - Slovo katarze se patrně původně užívalo v lékařství a znamenalo „vyčištění těla“, například projímadlem.
- Pojem použil Aristoteles ve své Poetice při definování tragédie – skrze soucit a soustrast pocítuje divák očištění citů a vášní.*

KOMEDIE

- Směšné nebo falešné jednání.
 - Veselá divadelní hra, většinou má šťastný konec, nebo alespoň smířlivé vyznění.
- Ve starověkém Řecku byla považovaná za nižší formu než tragédie a skládala se z řady výstupů spojených pouze postavou šprýmaře. Dějovou souvislost začala získávat již v Řecku, ale plně se prosadila až v Římě.*

LÉTHÉ

- Řeka, která tekla v podzemní říši, vlévala se do řeky Styx.
- Duše mrtvého, která se napila vody z této řeky, zapoměla na svůj pozemský život.

LESBOS

- Řecký ostrov v severovýchodní části Egejského moře.
- Je znám jako působiště starořecké básničky Sappó, která milovala ženy.

MÝTUS = BÁJE

- Pohádkové vyprávění o vzniku světa, o bozích, o přírodních jevech a hrdinech zasazené do určité mytologické soustavy.
- Smyšlenka, výmysl, blud.

OIDIPOVSKÝ KOMPLEX

- Termín používaný v psychoanalýze pro fixaci syna na matku a agresivní vztah k otci.
- Oidípův příběh použil rakouský psychiatr Sigmund Freud pro popis podvědomého erotického vztahu syna k matce, i když je pojmenování oidipovského komplexu zavádějící, protože Oidipús nevěděl, že udržuje vztah s matkou.*

PSÝCHÉ

- Duševno, vnitřní svět.
- V řecké mytologii personifikace lidské duše, zpodobňována bývá jako dívka s motýlími křídly, do které se zamiloval Erós.

PYRRHOVO VÍTĚZSTVÍ

- Rčení vyjadřuje formální vítězství či úspěch, které ve skutečnosti žádným vítězstvím či úspěchem není.
- Pojmenování vzešlo z vojenství, odkazuje na Pyrrha, starověkého válečníka a jednoho z nepřátel Římské republiky, který vyhrál boj, ale s obrovskými ztrátami.*

SFINGA

- Mytický tvor, který má tělo lva s hlavou berana, sokola nebo člověka.
 - V moderním pojetí je sfinga symbolem záhadnosti, v moderním umění se stala symbolem záhadnosti žen.
- Nejstarší doklady jsou známy ze starověkého Egypta, odkud se dostala do řecké mytologie, kde se objevuje například v mýtu o Oidipovi.*

SISYFOVSKÁ PRÁCE

- Rčení, které označuje těžkou, ale marnou práci.
 - Symbol nesmyslné, otupující a bezvýhodné činnosti, ze které nemůže být žádný užitek.
- Mýtus o Sisyfovi, který byl bohy potrestán za svou prohnanost nesmyslnou a nikdy nekončící činností. Musel neustále do kopce valit balvan, který se mu vždy těsně před vrcholem skutálel.*

TRAGÉDIE

- Pohroma.
 - Drama s vážným obsahem a truchlivým koncem.
- Vznik i rozvoj tragédie do své plné šíře se uskutečnil v antickém Řecku, témata čerpala především z mýtů, hlavně z okruhu thébského a z okruhu trojské války.*

VĚŠTÍRNA V DELFÁCH

- Nejslavnější věštírna a posvátné místo starého Řecka, nad vchodem prý byl nápis „Poznej sám sebe“.
- Žádný státník se neodvážil vydat do války nebo činit závažná rozhodnutí bez rady z Delf, což svatyni dávalo obrovský vliv.*

TVŮRCI A HERCI

JAKUB VAŠIČEK A TOMÁŠ JARKOVSKÝ

Vystudovali režii na KALD DAMU v ročníku Ivana Rajmonta a Jana Borny. Ještě na škole nastudovali jako autorský tandem v Naivním divadle Liberec vlastní hru *Neklan.cz aneb Ze Starých pověstí českých*. Od podzimu 2014 se jejich domovskou scénou stalo královéhradecké Divadlo Drak. Vedle toho jsou pravidelnými hosty v plzeňském Divadle Alfa, v pražském Minoru či D21. Spoluzaložili nezávislé divadlo Športniki. Jejich inscenace obdržely řadu cen na různých mezinárodních festivalech a získaly dvě ceny Erik pro nejinspirativnější loutkářskou inscenaci sezony. Dlouhodobě se zabývají tvorbou pro dospívající a mladé publikum. V plzeňském Divadle Alfa vytvořili oceňovaný triptych teenagerských inscenací: *Hamleteen* (2012), *Ostře sledované vlaky* (2014) a *Gazdina roba* (2017). *Antigona* je po divadelní road movie *Cesta* (2019) jejich druhou inscenací pro náctileté diváky vytvořenou v Divadle Drak.

KAMIL BĚLOHLÁVEK

Scénograf, spoluzakladatel Divadla DNO. Po absolutoriu Střední uměleckoprůmyslové školy sochařské v Hořicích a Střední soukromé školy uměleckého designu v Praze pracoval nejprve jako učitel výtvarného oboru na několika ZUŠ. Poté vystudoval scénografii na KALD DAMU v ateliéru prof. Petra Matáska. Od té doby pravidelně hostuje v Naivním divadle Liberec, plzeňském Divadle Alfa, Jihočeském divadle a na dalších scénách. Od roku 2016 zároveň vede umělecké dílny Naivního divadla. V Divadle Drak vytvořil scénografie k celé řadě inscenací, např. *Ikaros*, *Amundsen kontra Scott*, *A do třetice všeho*, *O bílé lani*, *Faust*, *Cesta* nebo *O zlaté rybce*, kterou zároveň režíroval. Je držitelem řady ocenění z festivalů Skupova Plzeň a Mateřinka, v roce 2018 obdržel Cenu divadelní kritiky za scénografii inscenace Naivního divadla *Jsou místa oblíbená tmou, kde nikdy a nic na ostrovech se skrývá odlehlých*.

TEREZA VAŠIČKOVÁ

Scénografka a umělecká kovářka. Kovářství vystudovala na SUPŠ Turnov pod vedením akad. sochaře Jana Mastníka, scénografii pak na Katedře alternativního a loutkového divadla DAMU pod vedením prof. Petra Matáska. Kromě společných realizací s Jakubem Vašíčkem a Tomášem Jarkovským spolupracovala či spolupracuje s řadou dalších režisérů. Například s Simonem Dominikem (*Políbila Dubčeka* v Západočeském divadle Cheb, *Cena facky aneb Gottwaldovy boty* v Divadle F. X. Šaldy v Liberci či *Noc bláznů* v Národním divadle Brno), Ivanem Rajmontem (*Špinavé ruce* v Národním divadle), Jankem Lesákem (*Jenom tři mušketýři* či *Ježíšek Superstar* v Jihočeském divadle) a dalšími. Je spoluzakladatelkou nezávislého divadla Športniki. Od roku 2021 je stálou scénografkou Divadla Drak a vedoucí jeho uměleckých dílen.

DANIEL ČÁMSKÝ

Hudební skladatel, dirigent, korepetitor, pianista, bubeník a mořeplavec. Studoval na Státní konzervatoři v Plzni, hrál bigbít, miluje swing, Milese Davise a jakoukoli německou hudbu. Ve volném čase se vedle studia námořních map amatérsky věnuje teoretické fyzice. Působil také jako bubeník v cirkuse či medvěďák tamtéž. Jeho hudba zněla či zní v inscenacích Divadla Drak (*Bílý tesák*, *Faust*, *Mimoň*, *Cesta*, *Šípková Růženka*), Divadla Alfa, Divadla D21, A studia Rubín, Městského divadla Kladno, Divadla F. X. Šaldy, Divadla Minor a dalších. V mnoha inscenacích také vystupuje. Na půdě Divadla Alfa si tak například zahrál Bohumila Hrabala v inscenaci *Ostře sledované vlaky*, v Městském divadle Kladno Sama Hawkense v inscenaci *Vinnetou* či v Divadle D21 v inscenaci *Emil čili O Háchovi* sám sebe.

JAZMÍNA PIKTOROVÁ

Herečka, tanečnice, choreografka a lektorka. Vystudovala Ateliér fyzického divadla na JAMU v Brně pod vedením Pierra Nadauda. Je spoluzakladatelkou spolku ZDRUHESTRANY, který se zaměřuje na aspekt divadla jako místa pro setkání – např. inkluzí veřejnosti do projektů. V letech 2018–2019 byla členkou uměleckého souboru Divadla Drak, s nímž po odchodu na volnou nohu dále spolupracuje. Diváci ji v Dra-

ku mohou vídat v inscenacích *Cesta*, *Zed' aneb Jak jsem vyrůstal za železnou oponou* a *A na noze pevnina*, jejíž je zároveň spoluautorkou. Spolupracuje s řadou divadel a tanečních skupením (Studio Alta, Divadlo Ponec, Národní divadlo v Praze i Brně, ME-SA, Bratislavské bábkové divadlo, ODIVO a další). Vede pohybové workshopy pro děti i dospělé.

EDITA VALÁŠKOVÁ

Vystudovala herectví na KALD DAMU pod vedením Petry Tejnorové (absolventská inscenace *Moře klidu* v režii Štěpána Gajdoše). Po studiu byla krátce v angažmá v Malém divadle v Českých Budějovicích. Od roku 2020 je členkou souboru Divadla Drak. Mimoto spolupracuje i s dalšími divadelními soubory (Geisslers Hofcomoedianten, Pomezí, Studio Damúza). Kromě divadla se věnuje též natáčení filmů a seriálů (*Jan Palach*, *Božena*).

MILAN HAJN

Rodák z Hradce Králové se k divadlu dostal již v dětství v Klicperově divadle, kde hrál postavu Kaje ve *Sněhové královně*. Po absolutoriu herectví na KALD DAMU nastoupil nejdříve do plzeňského Divadla Alfa, kde například ztvárnil titulní roli v inscenaci *Hamleteen* věnované náctiletému publiku. Členem uměleckého souboru Divadla Drak je od roku 2016. Jako vůbec první oceněný v nové kategorii loutkového a alternativního divadla získal v roce 2019 za svůj mimořádný jevištní výkon v inscenaci *Bílý tesák* Cenu Thálie.

ŠIMON DOHNÁLEK

Po dvou letech studia herectví na Zlínské soukromé vyšší odborné škole umění přešel na KALD DAMU do ročníku Petry Tejnorové, kde v roce 2019 absolvoval (inscenace *Moře klidu* v režii Štěpána Gajdoše). Během studia ve Zlíně hostoval ve zdejším Městském divadle v muzikálu *Malované na skle*. Od roku 2020 je v angažmá Divadla Drak. Spolupracuje s divadelním spolkem Geisslers Hofcomoedianten (*27*, *Tanec smrti*, *Já jsem Krabat*) a Studiem Damúza (*Hodina modrých slonů*). V MDP jej diváci mohou vídat v inscenaci *A osel na něj funěl*.

LUDĚK SMADIŠ

Pod vedením Josefa Krofity vystudoval herectví na KALD DAMU, kam se dostal již ve třetím ročníku střední školy. Ihned po absolutoriu v roce 2007 nastoupil do Divadla Drak, kde jej od té doby mohou hradečtí diváci pravidelně vídat (v současné době v inscenacích *Expedice: Má láska!*, *Do hajan!*, *Bílý tesák*, *Vyšla hvězda nad Betlémem*, *O bílé lani* a *Poslední trik Georgese Mélièse*). Spolupracoval také s A studiem Rubín a Geisslers Hofcomoedianten.

PETR REIF

Divadlu se začal věnovat pod vedením Evy Tálské ve Studiu Dům při brněnském Divadle Husa na provázku. Vystudoval herectví na KALD DAMU v ročníku Jana Schmida. Spolupracoval s řadou českých divadel (Studio Ypsilon, Alfred ve dvoře, A studio Rubín, Studio Hrdinů, Minor, Národní divadlo, Městská divadla pražská, Divadlo D21 a další). Je zakladatelem spolku Divadlo Bufet, s nímž provozuje pojiždný kulturní prostor v autobuse – Autobuf. Věnuje se tzv. divadlu fórum, jehož cílem je divadelně komunikovat s potenciálně znevýhodněnými skupinami o aktuálních společenských problémech. S režisérem Jakubem Vašíčkem již spolupracoval na inscenacích *Jak kohouti obarvili svět aneb Magoři dětem* (Minor), *ŠKODA 1981* (Divadlo Bufet) a *Emil čili O Háchovi* (Divadlo D21).

BARBARA JARKOVSKÁ HUMEL

Ještě před studiem na DAMU, kde vystudovala herectví na KALD v ročníku doc. Markéty Schartové, byla členkou souboru polské scény Těšínského divadla. V Divadle Drak nejprve od roku 2014 hostovala, následující rok sem pak nastoupila do angažmá, ve kterém je dodnes. Vedle Draku hostovala také v pražském Minoru, hradeckém Klicperově divadle a na mnoha nezávislých scénách. Pravidelně se na různých projektech vrací ke spolupráci s režiséry Petrem Šourkem (*Satyricon*, *Lithopy*, *Corrupt Tour*) a Radovanem Lipusem (*Kavárna Avion*, *která není*; HRA-NIC-E).

JIRÍ VYŠOHLÍD

Herec, skladatel a režisér. Mezi lety 1960 a 1964 studoval loutkoherectví na DAMU. Po krátkém angažmá v kladenském divadle a absolvování povinné vojenské služby v Armádním uměleckém souboru nastoupil v roce 1967 na pozvání Miroslava Vildmana do Divadla Drak a jeho členem je dosud. Pro Vildmana také napsal v roce 1968 svou první scénickou hudbu (*Žabák hrdina*). Vrchol jeho tvorby ale přišel ve spolupráci s Josefem Kroftou a Petrem Matáskem, s nimiž společně vytvořil neuvěřitelně produktivní tvůrčí tým. Po roce 1989 začal také sám režisovat. Se svým synem Jiřím založil hudební kapelu Dragon's Brew, která žánrově balancuje na hraně jazz-rocku, bigbitu, ambientu i elektroniky.

JAN POPELA

Studoval herectví na KALD DAMU. V roce 1995 nastoupil do Divadla Drak, jehož členem je dodnes. Nastudoval zde již desítky inscenací. Hrál v legendárních dračích inscenacích Josefa i Jakuba Krofty či Jiřího Vyšohlída (*Černošská pohádka*, *Perníková chaloupka*, *Alenka zamilovaná*, *Jak si hrají tatínkové*, *Štěně nebo špenát?*, *Zlatovláska – podle M. D. Rettigové* aj.), i v novějších inscenacích režiséra Jakuba Vašíčka a dramaturga Tomáše Jarkovského (výroční inscenace *Faust*, *Princezna Turandot*, *O bílé lani*, *Bílý tesák*, *Šípková Růženka* aj.).

DOMINIK LINKA

Po absolvování hudebně dramatického oddělení na Pražské konzervatoři dlouho působil v angažmá v Malém divadle Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a poté v Naivním divadle Liberec. V letech 2014–2021 byl členem souboru Geisslers Hofcomoedianten (*Láska ke třem pomerančům*, *Robinson*), v angažmá v Divadle Drak je od roku 2016. Jako tvůrce a herec se podílí i na inscenacích Studia Damúza (*Houpací pohádky*, *Z tajného deníku Smolíčka Pé*) či inscenacích souboru Športniki (*Simply Clever*, *Malý pán prstenů* aj.).

PAVLA LUSTYKOVÁ

Někdejší členka legendárního svitavského souboru C v roce 1992 absolvovala herectví na vznikající KALD DAMU. Od roku 1997 působí v uměleckém souboru Divadla Drak, kde ztvárnila již

nespočet postav a charakterů. Hrála například rebelku Zuzu v ikonické inscenaci režiséra Jakuba Krofty *Alenka zamilovaná*. V současné době ji diváci mohou vidět v inscenacích režiséra Jakuba Vašíčka (*Slož si*, *Šípková Růženka*, *Vyšla hvězda nad Betlémem*, *O bílé lani* či *A do třetice všeho...*).

PETRA CICÁKOVÁ

Vystudovala herectví na KALD DAMU v roce 2002 nabídnul angažmá v uměleckém souboru Divadla Drak, jehož členkou je dodnes. Hrála v mnoha inscenacích Josefa Krofty (*Začarované dudy*, *Perníková chaloupka*, *Doremifa*, *Sůl nad zlato* ad.), Jakuba Krofty (*Všechno lítá, co peří má*, *Alenka zamilovaná*, *O pejskovi a kočičce* ad.) nebo Marka Zákosteckého (*Červená karkulka* aneb *Dračí divadelní laboratoř* aj.). Později hrála i v inscenacích současného uměleckého šéfa Jakuba Vašíčka (*Ikaros*, *Makový mužiček*, *Faust*, *Mimoň*). Aktuálně ji hradecké publikum může vidět v inscenacích *Do hajan!* režisérky Veroniky Poldauf Riedbauchové, *Poslední trik Georgese Mélièse* režiséra Jiřího Havelky a ve Vašíčkových inscenacích *Slož si*, *O bílé lani* a *A do třetice všeho...* Hostovala také v hradeckém Klicperově divadle.

ČTĚTE!

ČASOPIS MĚSTSKÝCH DIVADEL
PRAŽSKÝCH NEJEN O DIVADLE

STAŇTE SE ODBĚRATELI A ČASOPIS
VÁM POŠLEME NA VÁŠ E-MAIL!
K ODBĚRU SE PŘIHLAŠUJTE A ČTĚTE ONLINE NA
WWW.MESTSKADIVADLAPRAZSKA.CZ.
V TIŠTĚNÉ PODOBĚ K DOSTÁNÍ V DIVADLECH
ABC, KOMEDIE A ROKOKO.

MODERNÍ DIVADLO

**TOMÁŠ JARKOVSKÝ A JAKUB VAŠÍČEK PODLE SOFOKLA
ANTIGONA**

PRAŽSKÁ PREMIÉRA 4. 6. 2022 V DIVADLE KOMEDIE

**INSCENACE VZNIKLA V KOPRODUKCI DIVADLA DRAK
A MĚSTSKÝCH DIVADEL PRAŽSKÝCH.**

Osmnáctá premiéra sezony 2021/22.

Program k inscenaci vydávají Městská divadla pražská.

Ředitel Daniel Příbyl.

Umělecký šéf Michal Dočekal.

Zřizovatelem je Magistrát hlavního města Prahy.

Program připravila Lenka Dombrovská, medailonky Barbora Pokorná.

Grafická úprava Lucie Zelená.

**Městská divadla pražská jsou vybavena bezdrátovými
mikrofony a zařízením Sennheiser od společnosti PANTER s. r. o.**